

BOARD OF STUDIES
NEW SOUTH WALES

2001

**HIGHER SCHOOL CERTIFICATE
EXAMINATION**

Modern Hebrew Continuers

Transcript

(Section I Parts A and B)

Section I — Listening and Responding

Part A

Question 1

שיחה מס 1

(הטלפון מצלצל לקביעת ראיון אישי)

- עורך-דין רונן שלום.
- שלום. שמי אביבה דורון. אמרו לי בלישכת העבודה להתקשר אליך בקשר למשרת מזכירה.
- יפה, האם תוכלי לבוא לראיון?
- בוודאי. תקבע לי, בבקשה, יום ושעה.
- ביום שני הבא, בשעה עשר בבוקר, יהיה לך נוח?
- כן. בסדר גמור.
- רשמתי לפני: אביבה דורון, יום ב' 3/1, שעה 10:00. להתראות אביבה.
- תודה.
- תודה, אשמח מאוד לראות אותך במשרד, להתראות.
- להתראות.

Question 2

לא שושנים (מכתב לעיתון)

עולים רואים הרבה דברים מרגיזים בארץ; צעירים שאין להם נימוסים, אין אוטובוסים בשבת, בבנקים עובדים לאט, וחוז' מזה יש להם בעיות אישיות; איפה לעבוד? איפה לגור? איך להסתדר?

לעולים האלה אני אומר: "ידידי! איש לא הבטיח לכם גן-שושנים בארץ ואיש לא ייתן לכם אותו. קליטה טובה תלויה גם בכם".

משה כהן, חיפה

Question 3

האוניברסיטה - לא רק לעשירים

משרד האוצר הציע להעלות את שכר הלימוד באוניברסיטאות. שר החינוך והתרבות התנגד לכך. הוא אמר: "אם שכר הלימוד יהיה כל-כך גבוה לא יוכלו בני עניים ללמוד באוניברסיטה. אסור לנו להסכים שבאוניברסיטאות ילמדו רק עשירים".

ארגון המורים באוניברסיטה אומר: "כבר הגיע הזמן להעלות את שכר הלימוד כי המשכורות שלנו מאוד נמוכות, כך האוניברסיטה יכולה לשלם לנו יותר". רוב הסטודנטים לא הסכימו עם הצעת משרד האוצר.

Question 4

חוויה לכל החיים

חוויה לכל החיים

בואו ללמוד באוניברסיטה העברית בירושלים.

פגישות עם אנשים מכל העולם

טיולים ברחבי ישראל

מגורים בירושלים

לימודי עברית

ניסיון חיים בתרבות חדשה.

בנוסף ללימודים אקדמיים, מציע ביה"ס הלאומי

ע"ש רוטנברג חוגי קיץ.

הלימודים באנגלית. אולפנים ועוד..... ועוד.....

למידע נוסף אנא התקשרו למלני - משרד

דידי האוניברסיטה העברית ב-N.S.W.

טלפון 0293324060

Question 5

הצייר ראובן

ערב טוב מאזינים יקרים,

אנחנו נמצאים עכשיו בבית ראובן, ברחוב ביאליק בתל-אביב שבו נמצאים הציורים של הצייר המפורסם ומאות מבקרים עומדים על-ידי עכשיו. עומד לידי, אורן ברזילי, המדריך במקום.

- אורן, ספר לנו על חייו של הצייר ראובן.
- ראובן נולד ברומניה. הוא צייר מגיל צעיר מאוד וכאשר עלה לארץ למד בבית-הספר "בצלאל". הצייר ראובן חי בבית הזה עד יום מותו. הוא השאיר את הבית מתנה לעיריית תל-אביב.
- תן לנו עוד פרטים על הבית.
- בבית יש שלוש קומות : בקומה הראשונה מציגים ציורים של ראובן, בקומה השנייה יש תערוכה של ציירים ישראלים ויש גם ספרייה. בקומה השלישית נמצא חדר העבודה של הצייר - הסטודיו.
- מדוע, לדעתך, הצייר ראובן הוא אחד הציירים החשובים בארץ?
- אפשר לראות את זה בציורים. הוא צייר את החולות של תל-אביב, את הטיפוסים השונים ואת הנופים של הארץ. בציורים האלה יש הרבה צבעים יש דימיון ויש שמחת חיים.
- ראובן דיבר איתך פעם על הרגשות שלו?
- כן, הוא סיפר לי פעם שכשהוא בירושלים, בתל-אביב, בחיפה ובטבריה הוא מרגיש כאילו נולד מחדש. הוא מרגיש שהחיים והטבע הם שלו. אין כאן עננים אפורים של אירופה. יש כאן שמש ואור בהיר. הוא גם אמר לי שהוא מצייר את מה שהוא אוהב - את משפחתו, את ארצו ואת עמו. לצייר זה כמו לשיר וכל צייר צריך לשיר בדרך שלו.

Section I — Listening and Responding

Part B

Question 6

התזמורת הפילהרמונית הישראלית ביקרה לפני שנתיים באוסטרליה והופיעה שם בששה עשר קונצרטים. כל הכרטיסים לכל הקונצרטים נמכרו זמן רב מראש.

בין היצירות הרבות שניגנה התזמורת היו גם מספר יצירות ישראליות מקוריות. הקהל הרב שמילא את האולם התרגש מאוד מיצירות אלה. בקונצרט הראשון קרא הקהל למנצח זובין מהטה, לחזור לבימה עשרים וארבע פעמים.

Question 7

מאזינים יקרים, בוקר טוב ושלום רב,

קיבלתי מכתב מעניין מאוד מאחת המאזינות והחלטתי לשתף אתכם בבעיה שלה, אולי תוכלו לתת לה עצה?

חנה זמיר כותבת:

יש לי אמא בת שיבעים ושלוש. אבי מת לפני שלוש שנים. מאז היא גרה לבדה. אני מבקרת אצלה לפחות פעם בשבוע. בשבתות אנחנו מזמינים אותה לאכול ארוחת-צהרים איתנו. חשוב לי מאוד שהילדים שלי ישמרו על קשר איתה. יש לי שלושה ילדים; בגיל תשע, שתיים-עשרה ושש עשרה. כל אחד מן הילדים מבקר אצל סבתא פעם בשבוע. בסוף כל ביקור היא נותנת לילדים כסף, פעם עשרים שקלים, פעם עשרה שקלים, ולפני כל חג היא נותנת לכל ילד חמישים שקלים.

בהתחלה לא הרגישו הילדים נוח, בכל פעם שסבתא נתנה להם כסף. הם לא רצו לקבל את הכסף, אבל היא הסבירה להם שהדבר משמח אותה, והם הפסיקו להתווכח איתה. כיום יש לי הרגשה שהילדים שלי מקבלים מן הסבתא את הכסף בלי לחשוב על זה. היא לפעמים צוחקת איתם על הנושא.

פעם סיפרה לי בתי, שסבתא אמרה לה: "את רואה, כדאי לך לבקר אצל סבתא; הנה את מרוויחה עשרים שקלים לשעה". הכל, כמובן בצחוק. אך אני מרגישה מאוד לא נוח מהמצב הזה. זה נראה לי לא חינוכי. ניסיתי לדבר עם אימי על כך, אך היא הפסיקה אותי מיד ואמרה שאני לא יכולה להחליט בשבילה, ושהדבר גורם לה שמחה. אני לא יודעת מה לעשות.

מה דעתכם על הנושא?